

РЕШЕНИЕ

№ 7307

гр. София, 06.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 12.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Татяна Жилова

Луиза Христова

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **9483** по описа за **2021** година докладвано от съдия Татяна Жилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. 208- 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Г. И. М. срещу Решение от 04.08.2021 г. по НАХД № 3489/2021 на СРС, НО, 116-ти състав, с което е потвърден електронен фиш серия К № 3361878 /2020 г., издаден от Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, с който на касатора на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 4 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ е наложено административно наказание "глоба" в размер на 400 лева за извършено административно нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

Касаторът навежда доводи, че решението на районния съд е неправилно, постановено в нарушение на закона и при допуснати съществени процесуални нарушения. Счита, че фактическата обстановка не е установена напълно и безспорно. Иска отмяна на решението и на наказателното постановление. Претендира се разноски.

Ответникът по касационната жалба не се представлява и не взема становище по същество на спора.

Прокурорът застъпва становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Административно- наказателната отговорност на касатора е ангажирана за това, че на 01.02.2020 г., около 10:15 часа, в [населено място], по [улица]срещу № 330 с посока на движение от Околовръстен път към [улица], жалбоподателят М. управлявал лек автомобил „Д. А.“ с ДК [рег.номер на МПС] . Автомобилът му се движел със скорост 84 км/ч при ограничение на скоростта от 50 км/ч за населено място. Скоростта на лекия автомобил била установена с техническо средство TFR1-M с инв. № 560, записващо и заснемащо скорост, дата, час и регистрационен номер на автомобила.

Електронният фиш е съставен на основание снимков материал за заснето нарушение по ЗДвП - за превишена скорост.

Мобилната система за видеоконтрол на нарушенията на правилата за движение TFR1-M е одобрен тип, вписан в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване, и ѝ е извършена периодична проверка. В допълнение следва да се отбележи и, че съгласно разпоредбата на чл. 30, ал.5 от Закона за измерванията, когато срокът на валидност на одобрения тип е изтекъл, намиращите се в употреба средства за измерване, които отговарят на одобрения тип, се считат за одобрен тип.

С обжалваното решение въззивният съд е потвърдил електронния фиш за налагане на глоба. Направено е позоваване на промяната в разпоредбата на чл. 189, ал. 4 от ЗДП, регламентираща условията за издаване на ЕФ, за извършено нарушение на правилата за движение, като процесното деяние попада в приложното поле на предвидения облекчен ред за реализиране на наказателна отговорност. Съдът не е констатирал формално нарушение в производството по налагане на санкция чрез електронен фиш, за нарушение установено с техническо средство, тъй като отговаря на всички лимитативно изброени реквизити по чл. 189, ал. 4 от ЗДП.

Настоящият състав намира решението за правилно, по изложените в него мотиви, които се споделят от настоящия състав. Касационната жалба, с оплакванията формулирани в нея, е неоснователна.

Решаващият състав на РС е формирал изводите си въз основа на изцяло изяснената от него фактическа обстановка, след като е обсъдил всички обстоятелства по делото, установяващи се от събраните писмени доказателства, както и наведените от страните доводи и възражения. При постановяване на обжалваното решение правилно е приложен материалния закон. Районният съд не е нарушил процесуалните правила относно събирането на допустимите и относими към спора доказателства, и е попълнил делото с такива, установяващи наведените като спорни в производството пред него факти.

Новата редакция на разпоредбата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, / изм. и доп. ДВ. бр. 54 от 2017 г. ./, предвижда, че при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Легална дефиниция за автоматизирани технически средства и системи е дадена в § 6, т. 65 от ЗДвП, като това са стационарни и мобилни. Мобилната система е прикрепена към превозно

средство или временно разположена на участък от пътя, установяваща нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес. При това, както и стационарните, са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения. Използването на мобилни технически средства е автоматизиран процес, при който единствената намеса на контролен орган се свежда до позиционирането и настройката на автоматизираното техническо средство. Отделно от това всички автоматизирани технически средства - мобилни и стационарни, са преминали метрологична проверка съгласно Закона за измерванията, в това число и софтуера за обработка на доказателствения материал и са въведени в експлоатация при стриктно спазване на нормативните предписания. Принципът на действие на стационарните и мобилните устройства е един и същ - измерване на скоростта от сертифициран измерител и задействане на камера, визуализираща измерването, респ.превозното средство. Обработката на данните и издаването на електронен фиш при двата случая е от централизирана информационна система.

По делото фигурира снимков материал, на който номерът на МПС е ясно различим, поради което по несъмнен начин се доказва, че именно това е МПС, собственик на което е жалбоподателя.

В случая се касае за електронен документ, което е обосновало разбирането на законодателя, че няма да се посочва конкретното лице, издало този фиш. Законодателят не е предвидил електронния фиш да има реквизитите на наказателно постановление по чл. 57 от ЗАНН, а реквизитите му са уредени в специалния закон - разпоредбата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП и видно от електронния фиш, същият съдържа всички изискуеми от закон реквизити.

При установяване на нарушението от съответното техническо средство, електронният фиш се издава в отсъствието и на нарушителя и на контролен орган, при констатирано автоматизирано (в отсъствие на контролен орган) нарушение. Самият фиш представлява типизиран документ (електронно изявление за знание, което има достоверителен характер), възпроизвеждащ установени неприсъствено факти (без възприемането им от човешки сетивен орган, а чрез технически способ от годно за това средство), като в случаите на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП акт за установяване на нарушение не се издава и тази фаза на производството не съществува. Установяването на обективните признаци на нарушението се извършва автоматизирано, като се удостоверява чрез съответното доказателствено средство - снимков материал, което има висока доказателствена стойност по арг. от чл. 189, ал. 15 от ЗДвП. Електронният фиш има значението на наказателно постановление (чл. 189, ал. 11 от ЗДвП) и на неговите последици.

Използването на системата на 01.02.2020 г., за времето от 09.00 ч. до 11.00 часа, в [населено място], по [улица] на пътен участък с ограничение на скоростта от 50 км/ч, действително е удостоверено с протокол, приложен по делото. Съставът на административното нарушение пряко се установява от разпечатаните показания на техническото средство и приложения снимков материал. От тези доказателства се установяват обективните признаци на нарушението - скоростта на движение на автомобила и превишението на максимално разрешената скорост в пътния участък. При така изложеното настоящият състав намира, че обжалваното решение не страда от пороци, представляващи касационни основания за отмяната му. Същото е правилно

и законосъобразно постановено, поради което следва да бъде оставено в сила.
По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, Административен съд
София – град, XII – ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 04.08.2021 г., на Софийски районен съд, НО,
116-ти състав, по НАХД № 3489/2021г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ : 1.

2.